



▲ FC Utrecht-trainer Rob Alflen deelt de medailles uit. FOTO JEROEN JUMELET

Iedereen blij en winnaar

Plezier staat voorop in Utrechts G-Challengetoernooi

UTRECHT | Had-ie toch maar mooi zijn medebewoners tuk, die Folke Beukema. Type kleerkast, een verdediger waar je maar beter omheen kunt lopen. Zaterdag won 'Beukie' met VSC het Utrechtse G-Challengetoernooi.

RIK BAKKER

Marcel, de keeper van Nedereind, vond het welletjes toen VSC in de finale vlak na elkaar twee keer had gescoord. Handschoenen uit en wegwezen. Om ze na een korte afkoelingsperiode weer aan te trekken en opnieuw in het kleine doeltje plaats te nemen. Alsof er niets aan de hand was. Het kan allemaal als je een G-voetballer bent. Geen trainers met ingewikkelde tactische opdrachten die jou, in het geval van Marcel, niet meer opstellen, maar mensen die weten hoe je voetballers met een verstandelijke of lichamelijke beperking moet begeleiden. Zoals Mandy Kromhout, groepsleider van de stichting Nedereind uit Nieuwegein, dat ambulante zorg en woonruimte aanbiedt aan mensen met een licht-

verstandelijke beperking. Op die tweede plaats was ze, net als coach Kirsten Kok, 'best trots'. „Dit is de eerste keer dat we meedoen en we zijn niet eens een voetbalclub.”

Even wat rechtzetten. Die 'G' staat niet voor gehandicapt. Voordat de G-categorie er was, liep de indeling van de voetbalcategoriën tot en met F, de aanduiding voor de jongste groep voetballers. Toen zo'n twintig jaar geleden de nieuwe voetbalcategorie een naam moest krijgen, gebeurde dit automatisch met de letter G. Inmiddels telt de KNVB 3000 senioren en 1000 jeugdige G-voetballers en dat aantal groeit licht. Ook het G-Challengetoernooi groeit jaarlijks. Toen Jean Paul de Jong van Stichting Klein Galgenwaard zes jaar geleden het initiatief nam om samen met de VSU (Vereniging Sport Utrecht), een aantal Utrechtse voetbalverenigingen die G-voetbal aanbieden én scholen de G-Challenge te organiseren, deden er 120 spelers mee. Zaterdag waren dat er ruim driehonderd.

Op zo'n mooi platform ontkom je er als wethouder Sport van de gemeente Utrecht niet aan een penalty te nemen. Paulus Jansen schoot hem feilloos binnen bij de prijsuitreiking van de Benjamins, voor het merendeel

autistische voetballertjes. Jansen gaf Joey het gevoel een winnaar te zijn. Joey, die het niet kon verkroppen dat hij tegenover die grote keeper een penalty had gemist en huidkeels riep naar huis te willen. Een medaille van de wethouder hoefde hij ook niet. Toen zijn tweede poging wel raak was, was hij het allemaal vergeten. „Dit toernooi is een ontzettend leuk initiatief,” vond Jansen. „Mooi dat deze groep voetballers aan een vorm van competitie kan doen. Ik denk dat ze een topdag hebben gehad. En, zelfs ik ga met een medaille naar huis.”

Dat 'Beukie' besloot zichzelf in de finale wissel te zetten kwam niet omdat de verdediger van VSC het tegen Marcel, de keeper, Nico en Laurens, zijn drie medebewoners van Nedereind moest opnemen. Nee, hij moest even rusten, want twee finales achter elkaar spelen trek je zelfs als G-voetballer niet. Foutje van de wedstrijdleiding, die per abuis Nedereind voor de derde en vierde plaats liet spelen terwijl het net als VSC toch alles had gewonnen.

En ook al staat plezier voorop en hoe moe je ook bent, de kans dat je een beker uit handen van FC Utrecht-trainer Robbie Alflen mee naar huis kunt nemen laat je niet zomaar liggen.